

免 责 条 款

我们努力提供准确的条约信息并定期核查、更新，但仍难以保证数据库中的条约信息与条约正式文本完全一致。对于使用本数据库信息可能导致的损失或法律纠纷，我们不承担任何责任。感谢您的理解和支持。

Konzulární úmluva

mezi

Čínskou lidovou republikou

a

Československou socialistickou republikou

Čínská lidová republika a Československá socialistická republika

vedeny společným cílem udržovat, posilovat a prohlubovat vzájemné vztahy v duchu přátelství a spolupráce, na základě respektování svrchovanosti, rovnosti, vzájemné výhodnosti a nevměšování do vnitřních záležitostí,

vycházejíce z vědomí nezbytnosti novelizace Konzulární smlouvy mezi Čínskou lidovou republikou a Československou republikou podepsané oběma zeměmi v Praze dne 7. května 1960,

v zájmu dalšího rozvoje svých konzulárních styků za účelem ochrany národních práv a zájmů obou států a práv a zájmů svých občanů

rozhodly se uzavřít tuto úmluvu a dohodly se takto:

HLAVA I

DEFINICE

Článek 1

Definice

Pro účely této úmluvy mají následující výrazy tento význam:

- 1/ "konzulární úřad" je generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství;
- 2/ "konzulární obvod" je území určené konzulárnímu úřadu k výkonu konzulárních funkcí;
- 3/ "vedoucí konzulárního úřadu" je osoba pověřená vysílajícím státem vedením konzulárního úřadu;
- 4/ "konzulární úředník" je každá osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená výkonem konzulárních funkcí;
- 5/ "konzulární zaměstnanec" je každá osoba, která vykonává administrativní nebo technické práce na konzulárním úřadě;
- 6/ "člen služebního personálu" je každá osoba, která vykonává služební práce na konzulárním úřadě;
- 7/ "členové konzulárního úřadu" jsou konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu;
- 8/ "člen soukromého personálu" je osoba zaměstnaná v soukromých službách člena konzulárního úřadu;
- 9/ "rodinní příslušníci" jsou manžel, děti a rodiče člena konzulárního úřadu, kteří s ním žijí ve společné domácnosti;
- 10/ "konzulární místnosti" jsou budovy nebo části budov a pozemky k nim příslušející používané výlučně pro účely konzulárního úřadu, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem;
- 11/ "konzulární archívy" jsou veškeré listiny, dokumenty, korespondence, telegramy, knihy, pečeti, filmy, záznamové pásky, rejstříky, kódy a šifry, kartotéky konzulárního úřadu spolu s kteroukoliv částí zařízení určenou pro jejich ochranu a uložení;

- 12/ "státní občan vysílajícího státu" je každá fyzická osoba mající státní občanství vysílajícího státu a tam, kde to přichází v úvahu, také právnická osoba;
- 13/ "loď vysílajícího státu" je každá loď plující pod vlajkou vysílajícího státu v souladu s jeho právním řádem, s výjimkou vojenských lodí;
- 14/ "letadlo vysílajícího státu" je každé letadlo, které je registrováno v tomto státě v souladu s jeho zákony a právními předpisy a které nese jeho označení, s výjimkou vojenských letadel.

HLAVA II KONZULÁRNÍ STYKY VŠEOBECNĚ

Článek 2 Zřízení konzulárního úřadu

1. Vysílající stát může zřídit konzulární úřad na území přijímajícího státu jen se souhlasem tohoto státu.
2. Sídlo konzulárního úřadu, jeho klasifikace a konzulární obvod, jakož i jejich jakékoliv změny, jsou určovány vysílajícím státem a podléhají souhlasu přijímajícího státu.
3. Předchozího výslovného souhlasu přijímajícího státu je zapotřebí též k zřízení úřadovny tvořící část konzulárního úřadu, umístěné mimo sídlo tohoto úřadu.

Článek 3 Jmenování a přijetí vedoucího konzulárního úřadu

1. Vysílající stát předá diplomatickou cestou přijímajícímu státu patent o jmenování vedoucího konzulárního úřadu. Tento patent musí osvědčovat plné jméno, kategorii a třídu vedoucího konzulárního úřadu, sídlo konzulárního úřadu a konzulární obvod.

2. Přijímající stát, poté co obdrží patent o jmenování vedoucího konzulárního úřadu, v co nejkratší době udělí exequatur. Pokud odmítne poskytnout exequatur, není povinen sdělovat důvody takového odmítnutí.
3. Vedoucí konzulárního úřadu může po udělení exequatur vykonávat své funkce. Před obdržením exequatur může vykonávat své funkce prozatímně se souhlasem přijímajícího státu podle ustanovení této úmluvy.
4. Po přijetí vedoucího konzulárního úřadu přijímajícím státem nebo poté, co mu bylo povoleno vykonávat své funkce prozatímně, přijímající stát bezodkladně vyrozumí příslušné orgány konzulárního obvodu a přijme všechna nezbytná opatření, aby vedoucí konzulárního úřadu mohl vykonávat své funkce a požívat práv, výhod, výsad a imunit zakotvených v této úmluvě.

Článek 4

Dočasný výkon funkcí vedoucího konzulárního úřadu

1. Jestliže z jakéhokoliv důvodu není vedoucí konzulárního úřadu s to vykonávat své funkce nebo jeho místo je dočasně uprázdněno, může vysílající stát určit konzulárního úředníka tohoto úřadu nebo jiného konzulárního úřadu v přijímajícím státě nebo člena diplomatického personálu své diplomatické mise v přijímajícím státě jako dočasného vedoucího konzulárního úřadu. Vysílající stát oznámí předem přijímajícímu státu plné jméno a dosavadní zařazení dočasného vedoucího konzulárního úřadu.
2. Dočasný vedoucí konzulárního úřadu může prozatímně jednat jako vedoucí konzulárního úřadu a požívá stejných práv, výhod, výsad a imunit, které tato úmluva poskytuje vedoucímu konzulárního úřadu.
3. Člen diplomatického personálu určený jako dočasný vedoucí konzulárního úřadu i nadále požívá diplomatických výsad a imunit.

Článek 5

Oznámení o jmenování, příjezdu a odjezdu

Vysílající stát oznamuje v přiměřené lhůtě písemně příslušnému orgánu přijímajícího státu následující:

- 1/ plné jméno a zařazení členů konzulárního úřadu, jejich příjezd a jejich definitivní odjezd nebo ukončení jejich funkcí stejně jako jakékoliv změny jejich funkcí během jejich služby na konzulárním úřadě;
- 2/ plné jméno, státní občanství, příjezd a definitivní odjezd rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu a skutečnost, že jakákoliv osoba se stane, nebo přestane být takovým rodinným příslušníkem člena konzulárního úřadu;
- 3/ plné jméno, státní občanství, pracovní náplň, příjezd a definitivní odjezd člena soukromého personálu, případně nástup a skončení jeho služby;
- 4/ počátek a ukončení zaměstnání konzulárního zaměstnance nebo člena služebního personálu konzulárního úřadu, který je státním občanem přijímajícího státu nebo v něm má trvalý pobyt;

Článek 6

Průkazky

Příslušné orgány přijímajícího státu vydají v souladu se svými předpisy členům konzulárního úřadu a jejich rodinným příslušníkům odpovídající průkazky, s výjimkou těch osob, které jsou státními občany přijímajícího státu, nebo v něm mají trvalý pobyt.

Článek 7

Státní občanství členů konzulárního úřadu a soukromého personálu

1. Konzulárním úředníkem může být pouze státní občan vysílajícího státu, který nemá trvalý pobyt v přijímajícím státě.

2. Konzulárním zaměstnancem nebo členem služebního personálu nebo soukromého personálu konzulárního úřadu může být buď občan vysílajícího státu, nebo občan přijímajícího státu, nebo, se souhlasem přijímajícího státu, i státní občan třetího státu.

Článek 8

Osoby prohlášené za non grata

1. Přijímající stát může kdykoliv oznámit diplomatickou cestou vysílajícímu státu, že konzulární úředník je persona non grata, nebo že kterýkoliv jiný člen konzulárního úřadu je nepřijatelný. V takovém případě vysílající stát buďto takovou osobu odvolá, nebo ukončí její funkce na konzulárním úřadě.
2. Jestliže vysílající stát opomene v přiměřené době vyhovět svým povinnostem podle odst. 1 tohoto článku, může přijímající stát podle povahy případu buďto odvolat exequatur příslušné osoby, nebo ji přestat považovat za člena konzulárního úřadu.
3. V případech uvedených v odstavci 1 a 2 tohoto článku není přijímající stát povinen sdělit vysílajícímu státu důvody svého rozhodnutí.

Článek 9

Skončení funkcí člena konzulárního úřadu

Funkce člena konzulárního úřadu končí mezi jiným:

- 1/ oznámením vysílajícího státu přijímajícímu státu, že funkce člena konzulárního úřadu skončily;
- 2/ odvoláním exequatur;
- 3/ oznámením přijímajícího státu vysílajícímu státu, že přijímající stát ho přestal považovat za člena konzulárního úřadu.

HLAVA III
KONZULÁRNÍ FUNKCE

Článek 10
Základní konzulární funkce

Konzulární funkce záleží zejména:

- 1/ v ochraně práv a zájmů vysílajícího státu a jeho státních občanů v přijímajícím státě;
- 2/ v podpoře rozvoje hospodářských, obchodních, vědeckotechnických, kulturních, školských a turistických styků mezi vysílajícím státem a přijímajícím státem a v jiném rozvíjení jejich přátelských styků a spolupráce;
- 3/ v zjišťování všemi zákonnými prostředky v přijímajícím státě stavu v oblasti hospodářské, obchodní, vědeckotechnické, kulturní, školské, turistické a v jiných oblastech a v podávání o tom zpráv vládě vysílajícího státu.

Článek 11
Funkce ve věcech osobního stavu

1. Konzulární úředník je oprávněn:
 - 1/ přijímat žádosti a prohlášení týkající se státního občanství a vydávat příslušné doklady;
 - 2/ registrovat státní občany vysílajícího státu, kteří mají trvalé nebo přechodné bydliště v jeho konzulárním obvodu;
 - 3/ registrovat narození a úmrtí státních občanů vysílajícího státu a obstarávat rodné a úmrtní listy;
 - 4/ uzavírat manželství mezi státními občany vysílajícího státu a vydávat o tom příslušné doklady;
 - 5/ přijímat prohlášení týkající se rodinných poměrů a obstarávat doklady o osobním stavu státních občanů vysílajícího státu.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu budou co možno nejdříve na žádost zasílat konzulárnímu úřadu opisy a výpisy z matrik týkající se státních občanů vysílajícího státu.

Článek 12

Pasy a víza

Konzulární úředník je oprávněn:

- 1/ vydávat, prodlužovat, měnit, rušit, odnímat nebo zadržovat pasy a jiné cestovní doklady státních občanů vysílajícího státu;
- 2/ vydávat příslušná víza osobám, které si přejí cestovat do vysílajícího státu nebo jím projíždět, měnit a rušit jejich platnost.

Článek 13

Notářské a ověřovací funkce

1. Konzulární úředník je oprávněn vykonávat na konzulárním úřadu, v bytě státního občana vysílajícího státu, na palubě letadla nebo lodi vysílajícího státu, není-li to v rozporu se zákony a právními předpisy přijímajícího státu, následující funkce:

- 1/ přijímat, sepisovat, osvědčovat, překládat a ověřovat listiny státních občanů vysílajícího státu, za předpokladu, že se nejedná o listiny zakládající nebo převádějící právo na nemovitosti na území přijímajícího státu;
- 2/ sepisovat, ověřovat nebo přijímat do úschovy závěti nebo jiné listiny o jednostranných právních aktech učiněných státními občany vysílajícího státu v souladu se zákony jejich země;
- 3/ ověřovat podpisy státních občanů vysílajícího státu;

- 4/ ověřovat podpisy a pečete na listinách vydaných orgány vysílajícího státu nebo přijímajícího státu a osvědčovat kopie, překlady těchto dokumentů nebo výpisy z nich;
- 5/ ověřovat osvědčení původu a obchodní účty zboží vyváženého z přijímajícího státu nebo jiné podobné dokumenty;
- 6/ vykonávat jiné notářské funkce svěřené vysílajícím státem;

2. Při použití v přijímajícím státě mají listiny vystavené, osvědčené nebo ověřené konzulárním úředníkem v souladu s ustanoveními odstavce 1 tohoto článku stejnou právní platnost jako listiny vystavené, osvědčené nebo ověřené příslušnými orgány přijímajícího státu.

Článek 14

Pomoc státním občanům vysílajícího státu

Konzulární úředník je oprávněn přijímat nebo brát do dočasné úschovy peníze, cennosti a doklady státních občanů vysílajícího státu a jiný jejich movitý majetek za předpokladu, že to není v rozporu se zákony a právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 15

Spojení se státními občany vysílajícího státu

1. Konzulární úředník má právo na spojení s kterýmkoliv státním občanem vysílajícího státu v konzulárním obvodu a na přístup k němu. Státní občané vysílajícího státu mají stejné právo, pokud jde o spojení s konzulárními úředníky vysílajícího státu a přístup k nim.
2. Příslušné orgány přijímajícího státu budou co možno nejdříve, nejpozději však do 7 dnů, informovat konzulární úřad o případech, kdy v jeho konzulárním obvodu byl těmito orgány zadržen,

zatčen nebo jakkoli jinak zbaven svobody státní občan vysílajícího státu. Rovněž každou zprávu, kterou určil pro konzulární úřad takový státní občan, doručí uvedené orgány neprodleně. Tyto orgány musí neprodleně informovat osobu, které se to týká, o jejích právech, jež má podle tohoto ustanovení.

3. Konzulární úředník má právo navštívit státního občana vysílajícího státu, který je zadržen, zatčen nebo jakkoli jinak zbaven svobody, aby s ním mohl hovořit nebo být ve spojení a mohl zajistit pro něj právní pomoc. Příslušné orgány přijímajícího státu umožní návštěvu tohoto státního občana konzulárním úředníkem co možno nejdříve, nejpozději však do 15 dnů od podání žádosti.
4. Konzulární úředník má právo navštěvovat státního občana vysílajícího státu, který je ve výkonu trestu odnětí svobody.
5. Při výkonu funkcí uvedených v tomto článku je konzulární úředník povinen dodržovat příslušné zákony a právní předpisy přijímajícího státu. Avšak provádění těchto zákonů a právních předpisů přijímajícího státu nesmí omezovat výkon práv uvedených v tomto článku.

Článek 16

Poručníctví a opatrovnictví

1. Příslušné orgány přijímajícího státu oznámí písemně konzulárnímu úřadu, je-li v konzulárním obvodu zapotřebí poručníka nebo opatrovníka pro státního občana vysílajícího státu /včetně nezletilých státních občanů/, který nemá způsobilost nebo má omezenou způsobilost jednat svým jménem.
2. Konzulární úředník je oprávněn, v rozsahu dovoleném zákony a právními předpisy přijímajícího státu, chránit práva a zájmy státních občanů vysílajícího státu /včetně nezletilých státních občanů/, kteří nemají způsobilost nebo mají omezenou způsobilost jednat svým jménem, a tam, kde je to nutné, doporučit poručníka nebo opatrovníka dotčeným osobám, dohlížet na

činnost týkající se poručnictví nebo opatrovnictví a také převzít péči nad uvedenými státními občany.

Článek 17

Zastupování státních občanů vysílajícího státu před soudy a jinými orgány přijímajícího státu

1. V souladu s právními předpisy přijímajícího státu má konzulární úředník právo zastupovat nebo činit opatření k zajištění příslušného zastoupení státních občanů vysílajícího státu před soudy nebo jinými orgány přijímajícího státu v případech, kdy vzhledem k nepřítomnosti nebo z jiných důvodů nejsou tito občané s to ujmout se včas hájení svých práv a zájmů.
2. Zastupování podle odstavce 1 tohoto článku končí, jakmile zastupované osoby jmenují svého zmocněnce nebo si samy zajistí hájení svých práv a zájmů.

Článek 18

Funkce ve věcech dědických

1. Příslušný orgán přijímajícího státu uvědomí konzulární úřad co možno nejdříve, dozví-li se o úmrtí státního občana vysílajícího státu v přijímajícím státě, a zašle mu úmrtní list nebo jakoukoliv jinou listinu osvědčující úmrtí a poskytne mu dostupné informace o dědictví, dědicích a závěti, jakmile jsou k dispozici.
2. Jestliže zesnulý státní občan vysílajícího státu zanechá majetek v přijímajícím státě a nejsou-li v přijímajícím státě ani dědic ani vykonavatel závěti, příslušné orgány přijímajícího státu bezodkladně poskytnou konzulárnímu úřadu odpovídající informaci o majetku, včetně majetku zesnulého státního občana ve třetí zemi.

3. V případě uvedeném v odstavci 2 tohoto článku příslušný orgán přijímajícího státu uvědomí konzulární úřad vysílajícího státu o opatřeních přijatých k zajištění a správě dědictví zanechaného na území přijímajícího státu zemřelým státním občanem vysílajícího státu. Konzulární úředník může přímo nebo prostřednictvím pověřeného zástupce poskytnout pomoc při provádění opatření zajišťujících práva státních občanů vysílajícího státu na dědictví. Konzulární úředník má právo být přítomen při soupisu a pečetění zmíněného majetku příslušnými orgány přijímajícího státu.
4. Jestliže je v přijímajícím státě státní občan vysílajícího státu oprávněn jako dědic nebo odkazovník zdědit nebo obdržet majetek nebo odkázaný dar od zůstavitele jakéhokoli státního občanství a není na území přijímajícího státu, příslušné orgány přijímajícího státu uvědomí konzulární úřad o takovém obdržení dědictví, majetku nebo odkázaného daru zmíněným státním občanem.
5. V případě, kdy státní občan vysílajícího státu má právo nebo uplatňuje nárok na dědictví majetku v přijímajícím státě a jestliže ani on, ani jeho zástupce nemůže být přítomen dědicému řízení, konzulární úředník je oprávněn sám, nebo prostřednictvím osoby jím zmocněné zastupovat státního občana před soudem nebo jiným příslušným orgánem přijímajícího státu.
6. Konzulární úředník je oprávněn v přijímajícím státě přijmout jménem státního občana vysílajícího státu, který nemá v přijímajícím státě trvalý pobyt, jakéhokoli dědictví nebo odkázaný dar, který zmíněnému státnímu občanu přísluší po zaplacení všech dluhů, poplatků za dědictví nebo odkázaný dar a daní, a předá toto dědictví nebo odkázaný dar tomuto státnímu občanu.
7. Jestliže státní občan vysílajícího státu, který nemá trvalý pobyt v přijímajícím státě, zemře během svého přechodného pobytu v přijímajícím státě nebo v době, kdy jím projíždí, a v přijímajícím státě není jeho příbuzný, nebo zákonný zástupce, je konzulární úředník oprávněn převzít všechny dokumenty, peníze a osobní věci, které patřily zesnulému státnímu občanu, aby je předal jeho dědici, vykonavateli jeho závěti nebo jiným osobám oprávněným přijmout majetek.

Článek 19

Pomoc lodím vysílajícího státu

1. Konzulární úředník je oprávněn poskytovat pomoc lodím vysílajícího státu, které se nacházejí ve vnitřních vodách nebo teritoriálním moři přijímajícího státu, stejně jako jejich kapitánům a členům posádky a také:

1/ vstoupit na palubu lodi poté, co byl lodi povolen vstup do přístavu, a vyslechnout kapitána nebo člena posádky v záležitostech týkajících se lodi, jejího nákladu a cesty;

2/ vyšetřovat, aniž by tím byla dotčena pravomoc příslušných orgánů přijímajícího státu, jakoukoliv událost, k níž došlo během plavby;

3/ řešit spory mezi kapitánem a posádkou;

4/ přijímat návštěvy kapitána nebo členů posádky a tam, kde je to nutné, učinit opatření pro zajištění lékařské péče o ně nebo pro jejich návrat domů;

5/ přijímat, kontrolovat, vyhotovovat, podepisovat nebo ověřovat listiny týkající se lodi, jejího nákladu a cesty;

6/ vyřizovat jiné záležitosti týkající se lodi, které jsou mu svěřeny příslušnými orgány vysílajícího státu.

2. Orgány přijímajícího státu na žádost konzulárního úředníka poskytnou nezbytnou pomoc.

3. Kapitán lodi nebo členové posádky se mohou spojit s konzulárním úředníkem, mohou také bez zvláštního povolení navštívit konzulární úřad za předpokladu, že to není v rozporu se zákony a právními předpisy přijímajícího státu, týkajícími se správy přístavu a cizinců.

Článek 20

Ochrana v případě donucovacích opatření proti lodi vysílajícího státu

1. Jestliže soudy nebo jiné příslušné orgány přijímajícího státu mají v úmyslu přijmout donucovací opatření nebo zahájit oficiální vyšetřování ve vztahu k lodi vysílajícího státu nebo na její palubě, vyrozumí konzulární úřad předem tak, aby konzulární úředník nebo jeho zástupce mohl být přítomen při přijímání opatření. Jestliže je záležitost naléhavá, nebo jestliže konzulární úředník nemůže být z jiných důvodů přítomen, musí mu být zaslána podrobná zpráva o provedení uvedených opatření.
2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se obdobně vztahuje na podobná opatření přijatá příslušnými orgány přijímajícího státu na břehu proti kapitánovi nebo členům posádky.
3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se nevztahují na běžnou prohlídku vykonávanou příslušnými orgány přijímajícího státu, pokud jde o celní, zdravotní nebo pohraniční kontrolu nebo o správu přístavu.
4. Bez požádání nebo souhlasu kapitána nebo konzulárního úředníka se příslušné orgány přijímajícího státu nevměšují do vnitřních záležitostí lodi vysílajícího státu za předpokladu, že klid, bezpečnost a veřejný pořádek přijímajícího státu nejsou porušeny.

Článek 21

Pomoc lodím vysílajícího státu v případě nehody

1. Jestliže loď vysílajícího státu utrpí ve vnitřních vodách nebo v teritoriálním moři přijímajícího státu nehodu, příslušné orgány přijímajícího státu podají zprávu konzulárnímu úřadu bezodkladně a seznámí jej s tím, jaká opatření byla učiněna k záchraně lodi, osob na její palubě, jejího nákladu a dalšího majetku.

2. Konzulární úředník je oprávněn učinit opatření pro poskytnutí pomoci jakékoliv lodi vysílajícího státu, její posádce a cestujícím v případě nehody a požádat v této souvislosti o pomoc příslušné orgány přijímajícího státu. Příslušné orgány přijímajícího státu poskytnou konzulárnímu úředníkovi nezbytnou pomoc při přípravě a provedení příslušných opatření.
3. Jestliže ztroskotaná loď vysílajícího státu nebo její zboží či náklad budou nalezeny v blízkosti pobřeží přijímajícího státu nebo budou dopraveny do jeho přístavu a jestliže ani kapitán, majitel či provozovatel lodi, ani jakýkoliv zástupce lodní společnosti nebo její pojišťovací společnosti není přítomen, nebo není s to učinit opatření pro jejich ochranu nebo další naložení s nimi, příslušné orgány přijímajícího státu podají zprávu konzulárnímu úřadu co možno nejdříve. Konzulární úředník může přijmout příslušná opatření jménem majitele nebo provozovatele lodi.
4. Jestliže ztroskotaná loď náleží třetí zemi, vztahují se ustanovení odstavce 3 tohoto článku také na náklad patřící vysílajícímu státu nebo jeho státnímu příslušníku a umístěný na zmíněné lodi, který je nalezen v blízkosti pobřeží přijímajícího státu, nebo je dopraven do jeho přístavu.
5. Ztroskotaná loď vysílajícího státu a její náklad a zboží nepodléhají celním poplatkům nebo jiným podobným dávkám přijímajícího státu, pokud nejsou vykládány k prodeji nebo k použití v tomto státě.

Článek 22

Letadlo vysílajícího státu

Ustanovení čl. 19 - 21 této úmluvy se přiměřeně použijí na letadla vysílajícího státu.

Článek 23

Doručování písemností a vyřizování dožádání

Konzulární úředník je oprávněn doručovat soudní a mimosoudní písemnosti nebo vyřizovat dožádání nebo pověření k provedení důkazu pro soudy vysílajícího státu ve shodě s platnými mezinárodními dohodami, nebo, pokud takové mezinárodní dohody neexistují, jiným způsobem, který je v souladu se zákony a právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 24

Výkon konzulárních funkcí

1. Konzulární úředník vykonává své funkce pouze v konzulárním obvodu. Se souhlasem přijímajícího státu může také vykonávat své funkce mimo konzulární obvod.
2. Konzulární úředník může vykonávat jiné konzulární funkce, které jsou mu svěřeny vysílajícím státem a které nejsou stanoveny touto úmluvou, jestliže s tím přijímající stát předem souhlasí.

Článek 25

Spojení s orgány přijímajícího státu

Konzulární úředník se může při výkonu svých funkcí obracet na příslušné místní orgány konzulárního obvodu. Pokud je to nutné, může se obracet na příslušné ústřední orgány přijímajícího státu v rozsahu povoleném zákony a právními předpisy přijímajícího státu a obvyklou praxí přijímajícího státu, nebo příslušnými mezinárodními smlouvami.

HLAVA IV
VÝHODY, VÝSADY A IMUNITY

Článek 26
Výhody poskytované konzulárnímu úřadu

1. Přijímající stát poskytne plné výhody pro výkon funkcí konzulárního úřadu.
2. Přijímající stát bude jednat s členy konzulárního úřadu s náležitou úctou a učiní příslušná opatření, aby usnadnil výkon funkcí členům konzulárního úřadu a zaručil jejich práva, výhody, výsady a imunity, jak jsou stanoveny touto úmluvou.

Článek 27
Nabývání do vlastnictví, najímání a užívání
konzulárních místností

1. Vysílající stát má právo v rozsahu zákonů a právních předpisů přijímajícího státu:
 - 1/ zakupovat, najímat nebo nabývat jiným způsobem budovy nebo části budov a pozemky k nim příslušející pro potřeby konzulárních místností a byty členů konzulárního úřadu, s výjimkou bytů těch členů konzulárního úřadu, kteří jsou státními občany přijímajícího státu, nebo v něm mají trvalý pobyt;
 - 2/ stavět se souhlasem přijímajícího státu nebo opravovat budovy.
2. Přijímající stát poskytne pomoc vysílajícímu státu při nabývání konzulárních místností, a bude-li to nutné, při nabývání příslušných bytů pro členy jeho konzulárního úřadu.
3. Při výkonu práva uvedeného v odstavci 1 tohoto článku, vysílající stát není zbaven povinnosti dodržovat zákony, právní předpisy přijímajícího státu, jakož i opatření místních orgánů týkající se pozemků, výstavby a územního plánování.

Článek 28

Používání státní vlajky a znaku

1. Vysílající stát má právo umístit na konzulárních místnostech svůj státní znak a název konzulárního úřadu v jazyce vysílajícího a přijímajícího státu.
2. Vysílající stát má právo vyvěsit svou státní vlajku na konzulárních místnostech, rezidenci vedoucího konzulárního úřadu a dopravních prostředcích užívaných při výkonu jeho služebních povinností.
3. Při výkonu práva daného tímto článkem bude vysílající stát přihlížet k zákonům, právním předpisům a zvyklostem přijímajícího státu.

Článek 29

Nedotknutelnost konzulárních místností a bytů konzulárních úředníků

1. Konzulární místnosti jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu nesmějí vstoupit do konzulárních místností bez svolení vedoucího konzulárního úřadu nebo vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě nebo osoby pověřené některým z nich.
2. Přijímající stát učiní veškerá nezbytná opatření k ochraně konzulárních místností proti každému napadení nebo poškození a k zabránění každému rušení klidu konzulárního úřadu nebo újmě na jeho důstojnosti.
3. Ustanovení odst. 1 a 2 tohoto článku se vztahují rovněž na byty konzulárních úředníků.

Článek 30

Vynětí konzulárních místností z rekvizice

Konzulární místnosti, jejich zařízení, majetek konzulárního úřadu a jeho dopravní prostředky nepodléhají žádné formě rekvizice.

Článek 31

Nedotknutelnost konzulárních archivů

Konzulární archívy jsou vždy a všude nedotknutelné.

Článek 32

Svoboda spojení

1. Přijímající stát povolí a bude chránit svobodu spojení konzulárního úřadu pro veškeré úřední účely. Při spojení s vládou, diplomatickými misemi nebo ostatními konzulárními úřady vysílajícího státu může konzulární úřad použít všech vhodných prostředků spojení, včetně kódovaných nebo šifrovaných zpráv, diplomatických nebo konzulárních kurýrů a diplomatických nebo konzulárních zavazadel. Nicméně radiovou vysílací stanicí může konzulární úřad zřídit a používat pouze se souhlasem přijímajícího státu.
2. Pro použití veřejných spojovacích prostředků budou pro konzulární úřad platit stejné sazby jako pro diplomatickou misi.
3. Úřední korespondence konzulárního úřadu je nedotknutelná. Konzulární zavazadla nemohou být ani otevřena ani zadržena. Konzulární zavazadla musí být opatřena zřetelným vnějším označením své povahy a nesmí obsahovat nic jiného, než úřední korespondenci, úřední dokumenty a předměty určené k úřední potřebě.

4. Konzulární kurýr musí být vybaven úřední listinou označující jeho status a počet konzulárních zavazadel. Požívá v přijímajícím státě stejných práv, výhod, výsad a imunit, jakých požívá diplomatický kurýr.
5. Konzulární zavazadla mohou být svěřena kapitánu letadla nebo lodi vysílajícího státu. Kapitán musí být vybaven úřední listinou, označující počet konzulárních zavazadel. Nebude však považován za konzulárního kurýra. Po dohodě s příslušnými orgány přijímajícího státu může člen konzulárního úřadu od něj přímo a volně konzulární zavazadla převzít nebo mu je předat.

Článek 33

Konzulární poplatky a dávky

1. Konzulární úřad může na území přijímajícího státu vybírat za konzulární úkony poplatky a dávky stanovené zákony a právními předpisy vysílajícího státu.
2. Poplatky a dávky uvedené v odstavci 1 tohoto článku a stvrzenky o jejich zaplacení jsou osvobozeny od všech daní a dávek v přijímajícím státě.

Článek 34

Svoboda pohybu

S výhradou zákonů a právních předpisů přijímajícího státu o oblastech, do nichž je přístup zakázán nebo omezen z důvodů státní bezpečnosti, zajistí přijímající stát všem členům konzulárního úřadu svobodu pohybu a cestování na svém území.

Článek 35

Nedotknutelnost konzulárních úředníků

Osoba konzulárního úředníka je nedotknutelná. Konzulární úředník nesmí být zadržen, zatčen nebo jeho osobní svoboda nesmí být jakkoliv jinak omezena. Přijímající stát učiní veškerá potřebná opatření, aby zabránil každému útoku proti jejich svobodě a důstojnosti.

Článek 36

Vynětí konzulárních úředníků z jurisdikce

1. Konzulární úředník je vyňat z trestní jurisdikce přijímajícího státu. Je rovněž vyňat z občanskoprávní a správní jurisdikce přijímajícího státu, s výjimkou následujících řízení:

1/ zahájených třetí stranou a týkajících se škody vzniklé v přijímajícím státě z nehody způsobené vozidlem, lodí nebo letadlem;

2/ týkajících se soukromé nemovitosti v přijímajícím státě, ledaže ji konzulární úředník vlastní jako zástupce vysílajícího státu a pro účely konzulárního úřadu;

3/ týkajících se dědictví, jehož se konzulární úředník účastní jako soukromá osoba;

4/ vztahujících se na povolání nebo obchodní činnost vykonávanou v přijímajícím státě vedle svých úředních funkcí.

2. Přijímající stát neučiní exekuční opatření v případech jiných, než jsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku. Jestliže přijímající stát přistoupí k exekučním opatřením v případech uvedených v odstavci 1 tohoto článku, nesmí být porušena nedotknutelnost osoby konzulárních úředníků nebo jejich bytů.

Článek 37

Vynětí konzulárních zaměstnanců z jurisdikce

1. Konzulární zaměstnanci nepodléhají trestní jurisdikci přijímajícího státu. Konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu konzulárního úřadu nepodléhají občanskoprávní a správní jurisdikci přijímajícího státu, pokud jde o výkon jejich úředních funkcí.
2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahují na občanskoprávní řízení:

a/ vyplývající ze smlouvy uzavřené konzulárním zaměstnancem, kterou výslovně nebo zřejmě nesjednal jakožto zástupce vysílajícího státu nebo

b/ zahájené třetí stranou v případě škody vzniklé v přijímajícím státě z nehody způsobené vozidlem, lodí nebo letadlem.

Článek 38

Povinnost podat svědectví

1. Konzulární úředník není povinnen vypovídat jako svědek.
2. Konzulární zaměstnanec a člen služebního personálu může být vyzván, aby se dostavil jako svědek během soudního nebo správního řízení v přijímajícím státě. S výjimkou případů uvedených v odstavci 3 tohoto článku nesmí odmítnout svědectví.
3. Konzulární zaměstnanec a člen služebního personálu nemají povinnost podávat svědectví týkající se věcí spojených s výkonem jejich služebních povinností, nebo předkládat úřední korespondenci a dokumenty těchto věcí se týkající. Mají právo odmítnout podat svědectví jako odborní znalci o zákonech a právních předpisech vysílajícího státu.
4. Příslušné orgány přijímajícího státu vyžadující svědectví od konzulárního zaměstnance či člena služebního personálu nebudou zasahovat do výkonu jejich služebních povinností. Tam, kde je

to možné, mohou přijmout takové svědectví v bytech zmíněných osob nebo v konzulárních místnostech, nebo přijmout od nich prohlášení v písemné formě.

Článek 39

Osvobození od osobních služeb a povinností

Člen konzulárního úřadu je v přijímajícím státě osvobozen od osobních služeb všeho druhu, veřejných služeb a vojenských povinností.

Článek 40

Vynětí z registrace cizinců a povolení k pobytu

Konzulární úředník a konzulární zaměstnanec jsou vyňati ze všech povinností uložených zákony a právními předpisy přijímajícího státu a týkajících se registrace cizinců a povolení k pobytu.

Článek 41

Osvobození majetku od zdanění

1. Přijímající stát osvobodí od všech celostátních, oblastních nebo místních daní a poplatků:

1/ konzulární místnosti a byty členů konzulárního úřadu nabyté jménem vysílajícího státu a souvisící transakce nebo smlouvy;

2/ movitý majetek včetně konzulárního zařízení a dopravních prostředků, jehož vlastníkem je konzulární úřad nebo který se nachází v jeho užívání a který je určen výhradně ke konzulárním účelům.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se nevztahují na:

- 1/ poplatky vybírané za poskytování zvláštních služeb;
- 2/ daně, které mají dle zákonů a právních předpisů přijímajícího státu platit osoby vstupující do smluvního poměru s vysílajícím státem.

Článek 42

Osvobození členů konzulárního úřadu od zdanění

1. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci jsou osvobozeni od všech celostátních, oblastních nebo místních daní a poplatků přijímajícího státu, a to osobních nebo věcných, s výjimkou:
 - 1/ nepřímých daní, jež bývají obvykle zahrnuty do ceny zboží nebo služeb;
 - 2/ daní a poplatků ze soukromých nemovitostí na území přijímajícího státu, ledaže je vlastní nebo najímají v zastoupení vysílajícího státu pro účely konzulárního úřadu;
 - 3/ pozůstalostních nebo dědických poplatků a poplatků z převodu majetku s výhradou ustanovení článku 46 této úmluvy;
 - 4/ daní a poplatků ze soukromého příjmu jiného, než je příjem pobíraný za plnění služebních povinností v přijímajícím státě;
 - 5/ poplatků vybíraných za poskytování zvláštních služeb;
 - 6/ registračních, soudních, listinných, hypotéčních a kolkových poplatků, s výhradou poplatků týkajících se nemovitého majetku, který vlastní nebo najímají v zastoupení vysílajícího státu pro účely konzulárního úřadu.
2. Členové služebního personálu jsou osvobozeni v přijímajícím státě od daní a poplatků z jejich mzdy, kterou dostávají za své služby na konzulárním úřadě.
3. Členové konzulárního úřadu, kteří zaměstnávají osoby, jejichž mzdy nebo platy nejsou vyňaty z daně z příjmů v přijímajícím státě, musí plnit povinnosti, které zákony a nařízení přijímajícího státu ukládají zaměstnavatelům v souvislosti s vybíráním daně z příjmů.

Článek 43

Osvobození od celních dávek a prohlídky

1. Přijímající stát povolí, v souladu se svými zákony a právními předpisy, dovoz a poskytne osvobození ode všech celních dávek, daní a s tím souvisících poplatků, kromě poplatků za skladování, přepravu a podobné služby:

1/ u předmětů a dopravních prostředků určených pro úřední potřebu konzulátu;

2/ u předmětů určených pro osobní potřebu konzulárního úředníka, včetně motorových vozidel;

3/ u předmětů dovezených v době prvního příjezdu na konzulární úřad a určených pro osobní potřebu konzulárních zaměstnanců, včetně motorových vozidel.

2. Předměty uvedené v pododstavci 2/ a 3/ odstavce 1 tohoto článku nesmí přesáhnout množství nezbytné pro přímou spotřebu příslušných osob.
3. Osobní zavazadla konzulárního úředníka jsou osvobozena od prohlídky. Mohou být prohlédnuta příslušnými orgány přijímajícího státu pouze v případě, je-li vážný důvod k domněnce, že obsahují jiné předměty než uvedené v pododstavci 2/ odstavce 1 tohoto článku, nebo předměty, jejichž dovoz či vývoz je zakázán zákony a právními předpisy přijímajícího státu, nebo na které se vztahují jeho zákony o karanténě. Taková prohlídka musí být provedena v přítomnosti konzulárního úředníka, nebo jeho zástupce.

Článek 44

Výsady a imunity rodinných příslušníků

Rodinní příslušníci konzulárního úředníka, konzulárního zaměstnance a člena služebního personálu požívají příslušně výsad a imunit, kterých požívá konzulární úředník, konzulární zaměstnanec nebo člen služebního personálu v souladu s ustanoveními této úmluvy.

Článek 45

Osoby, které nepožívají výsad a imunit

1. Konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu, kteří jsou státními občany přijímajícího státu, nebo v něm mají trvalý pobyt, nebo kteří vykonávají v přijímajícím státě soukromé výdělečné povolání, nepožívají výsad a imunit poskytovaných touto úmluvou, s výhradou odstavce 3 článku 38 této úmluvy.
2. Rodinní příslušníci člena konzulárního úřadu, kteří jsou státními občany přijímajícího státu nebo v něm mají trvalý pobyt, nebo kteří vykonávají v přijímajícím státě soukromé výdělečné povolání, nepožívají výsad a imunit poskytovaných touto úmluvou.
3. Členové soukromého personálu nepožívají výsad a imunit poskytovaných touto úmluvou.

Článek 46

Pozůstalost člena konzulárního úřadu

Přijímající stát v případě smrti člena konzulárního úřadu nebo rodinného příslušníka:

1/ povolí vývoz movitého majetku zemřelého s výjimkou předmětů, které byly získány zemřelým na území přijímajícího státu a jejichž vývoz byl zakázán v době jeho smrti;

2/ nebude vybírat celostátní, oblastní nebo místní pozůstalostní nebo dědické poplatky a poplatky z převodu majetku, pokud jde o movitý majetek, který byl na území přijímajícího státu pouze v důsledku pobytu zemřelého v tomto státě jakožto člena konzulárního úřadu nebo rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu.

Článek 47

Vynětí ze sociálního zabezpečení

1. S výhradou ustanovení odstavce 3 tohoto článku jsou členové konzulárního úřadu, pokud jde o služby, které vykonávají pro vysílající stát, a jejich rodinní příslušníci vyňati z ustanovení o sociálním zabezpečení, která platí v přijímajícím státě.
2. Vynětí uvedené v odstavci 1 tohoto článku se vztahuje také na členy soukromého personálu, kteří jsou zaměstnání jediné u členů konzulárního úřadu, a to za podmínky:

1/ že nejsou státními občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalý pobyt;

2/ že se na ně vztahují předpisy o sociálním zabezpečení platné ve vysílajícím nebo v třetím státě.

3. Členové konzulárního úřadu zaměstnávající osoby, na které se nevztahuje vynětí uvedené v odstavci 2 tohoto článku, musí plnit povinnosti, které ukládají zaměstnavatelům ustanovení o sociálním zabezpečení přijímajícího státu.
4. Vynětí uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku nevylučuje dobrovolnou účast na systému sociálního zabezpečení přijímajícího státu za předpokladu, že účast na něm přijímající stát dovoluje.

Článek 48

Začátek a konec výsad a imunit

1. Člen konzulárního úřadu bude požívat výsad a imunit poskytovaných touto úmluvou od okamžiku, kdy vstoupí na území přijímajícího státu při nástupu do své funkce, nebo, nachází-li se již na území přijímajícího státu, od okamžiku, kdy přistoupí na konzulárním úřadě k výkonu svých úředních funkcí.

2. Rodinní příslušníci člena konzulárního úřadu požívají výsad a imunit poskytovaných touto úmluvou ode dne, kdy tento člen konzulárního úřadu požívá výsad a imunit, nebo, pokud vstoupí na území přijímajícího státu či se stanou rodinnými příslušníky později, ode dne jejich vstupu na území přijímajícího státu, nebo ode dne, kdy se stanou takovými rodinnými příslušníky.
3. Jestliže člen konzulárního úřadu ukončí výkon svých úředních funkcí, jeho výsady a imunity a výsady a imunity jeho rodinných příslušníků končí odjezdem z přijímajícího státu, nebo po uplynutí přiměřené doby k odjezdu. Výsady a imunity rodinných příslušníků člena konzulárního úřadu končí, když rodinní příslušníci přestanou být členy domácnosti. Nicméně, jestliže se takové osoby poté chystají opustit přijímající stát v přiměřené době, jejich výsady a imunity trvají až do doby jejich odjezdu.
4. V případě smrti člena konzulárního úřadu jeho rodinní příslušníci nadále požívají výsad a imunit, které jim byly poskytovány, a to až do doby, kdy opustí přijímající stát nebo kdy vyprší přiměřená doba k odjezdu.
5. Vynětí člena konzulárního úřadu z jurisdikce, kterého požívá ve vztahu k úkonům, jež učiní při výkonu svých funkcí v době působení v úřadu, zůstává v platnosti pro neomezenou dobu.

Článek 49

Vzdání se výsad a imunit

1. Vysílající stát se může vzdát kterýchkoli výsad a imunit požívajících dotčenými osobami v souladu s články 36 až 38 této úmluvy. Vzdání se musí být ve všech případech výslovné a musí být sděleno přijímajícímu státu písemně.
2. Jestliže osoba zahájí řízení ve věci, ve které by mohla požívat vynětí z jurisdikce poskytované touto úmluvou, nemůže se dovolávat vynětí z jurisdikce, pokud jde o jakoukoli žalobu navzájem související přímo s hlavní žalobou.

3. Vzdát se vynětí z jurisdikce ve věcech občanskoprávních nebo správních neznamena vzdát se imunity, pokud jde o výkon rozsudku. Této imunity je nutno písemně vzdát se zvlášť.

HLAVA V OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 50

Dodržování zákonů a právních předpisů

1. Bez újmy na výsadách a imunitách všech osob požívajících takových výsad a imunit podle této úmluvy je jejich povinností dbát zákonů a právních předpisů přijímajícího státu, včetně dopravních předpisů. Mají rovněž povinnost nevměšovat se do vnitřních věcí přijímajícího státu.
2. Konzulární místnosti nebudou užívány k účelům, které by byly neslučitelné s výkonem konzulárních funkcí.

Článek 51

Pojištění proti škodám

Dopravní prostředky, jejichž vlastníkem je konzulární úřad nebo jeho členové či jejich rodinní příslušníci, budou v souladu se zákony a právními předpisy přijímajícího státu pojištěny proti škodám způsobeným třetím osobám.

Článek 52

Výkon konzulárních funkcí diplomatickými misemi

1. Ustanovení této úmluvy se vztahují, pokud to souvislost dovoluje, rovněž na výkon konzulárních funkcí diplomatickými misemi.

2. Jména členů diplomatické mise pověřených prací v konzulárních odděleních nebo jinak pověřených výkonem konzulárních funkcí mise je nutno oznamovat ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu nebo orgánu určenému tímto ministerstvem.
3. Při výkonu konzulárních funkcí se může diplomatická mise obracet:
 - 1/ na místní orgány konzulárního obvodu;
 - 2/ na ústřední orgány přijímajícího státu, pokud je to dovoleno zákony, předpisy a zvyklostmi přijímajícího státu nebo příslušnými mezinárodními smlouvami.
4. Výsady a imunity členů diplomatické mise uvedených v odstavci 2 tohoto článku se budou i nadále spravovat pravidly mezinárodního práva týkajícími se diplomatických styků.

Článek 53

Vztah k Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích

V otázkách, které nejsou výslovně upraveny touto úmluvou, se postupuje podle příslušných ustanovení Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích.

HLAVA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 54

Ratifikace, vstup v platnost a výpověď

1. Tato úmluva podléhá ratifikaci. Výměna ratifikačních listin se uskuteční v Praze. Tato úmluva vstoupí v platnost třicátého dne po dni výměny ratifikačních listin.